

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

CUARTA ÉPOCA

REUS, JULIO-AGOSTO DE 1970

NÚMERO 215-216

DIRECTOR: ANTONIO CORREIG MASSÓ

Redacción y Administración: calle Mayor, 15 - Talleres: Gráficos Rabassa - Baja del Carmen, 23 bis - Tirada ejemplares 2.250 - D. L.-T. 20-1958

SUMARI

«En la mort d'un amic», de Joaquim Mallafré y Joan Ballester. — «Salvador Espriu Premi Montaigne», por Xavier Amorós. — «El llibre de Mn. Muntanyola sobre el cardenal Vidal i Barraquer», por Josep Iglésies. — «Esbós anglès», de Joaquim Mallafré. — «Ramon Gomis, premi Santamaria 1970», por Lluís Pasqual. — «Peret de Reus», de Pere Joan. — «Noticiari local i activitats del Centre de Lectura». — «Una antologia de Poesia Catalana en llibres de butxaca», por Rosa Cabré. — «Breus consideracions sobre Puig i Ferrater», por P. B. J. — TEATRE: «Antoni Artaud» y «Notes breus», por Ll. P.

EN LA MORT D'UN AMIC

Andreu Tomàs és mort. Acabo de sentir-ho per la ràdio i encara no n'estic refet. "Un dia us vindré a veure el pis" em va dir l'última vegada que ens vam veure. I, com que soc egoïsta, sento molt que no vingui, que no el senti més, amb el seu parlar nerviós amb frec d'esses que deien "Senyor, Senyor", mirant els homes i convivint amb ells. I trobo a faltar tot el temps que no ens hem vist. Trobo a faltar la missa del gall de Masllorenç de fa dos anys, on la comunió no era lletra estantissa. Trobo a faltar les reunions del Fòrum Joventut que ell va crear, on la comunió no era tan sols una paraula del credo. I les converses, i les lectures i la coca que ens vam menjar junts on, sense dir-ho, sense sotana, era, més que mai, mossèn Tomàs. Ho trobo a faltar ara que l'auto l'ha estimbat per un barranc. I ara és quan em ve a veure al pis per l'antena de la ràdio, d'una manera més viva potser que per prendre una cervesa. I el "que no ho saps?" i l'atònit silenci dels amics en saber-ho, ens unirà una vegada més, en el seu nom. I no vull acabar amb frases fetes, amb aquella mena de sensació fàcil de deure satisfet; les necrològiques només són paraules... I ni tan sols del credo.

J. Mallafré

Ha mort Andreu Tomàs Avila. Sobtadament. D'accident d'automòbil. L'Andreu era estimat a Reus, la seva estada entre nosaltres deixà solc. Després, des de Masllorenç, no ens oblidà. Les col·laboracions a la nostra Revista en són un exemple.

Fou un home sempre disposat a servir. Ell també se servia de tot-hom que necessitava, i el seu prec no podia trobar el refús.

La mort el trobà quan es disposava a dedicar-se més intensament a la investigació històrica, per la qual estava molt ben dotat. Tornava de Barcelona, de preparar el treball per a aquest estiu. Un treball que restarà per començar.

Potser una dia, algú haurà de fer una síntesi de la seva obra, com a sacerdot i com a historiador.

Avui només constatem un fet. L'Andreu ha deixat un buit molt difícil d'omplir.

J. Ballester